

Flacăra Credinței

Revista parohiei "Nașterea Maicii Domnului" din Lucerna - Horw

Apare cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Iosif al Europei Occidentale și Meridionale

Iunie 2016
Anul IX - Nr. 18

Pogorârea sfântului Duh

Sumar:

- Pastorală la Pogorârea Sfântului Duh, *Mitropolitul Iosif*
- Pogorârea Duhului Sfânt - împlinirea făgăduințelor, *Pr. Dan Moldovan*
- Despre Părintele Adrian Făgețeanu, *Carmen Indergand Bira*
- Viețile Sfinților - Sfinții Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel
- Rugăciuni pentru familie
- Rețete pentru toți
- Cronica parohiei
- Cuvânt de folos - Patericul Egiptean
- Program Liturgic

Scrisoare pastorală a Sinodului Mitropolitan

al Mitropoliei Ortodoxe Române a
Europei Occidentale și Meridionale

la luminosul Praznic
al Pogorării Duhului Sfânt

Preacuviosului și Preacucernicului Cler,

Cinului monahal și poporului binecredincios din cuprinsul Mitropoliei
Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale,

Har, milă și pace de la Milostivul Dumnezeu, iar de la noi, părintești
binecuvântări.

Preacuvioși și Preacucernici Părinți, Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori întru Domnul,

Sărbătoarea de astăzi, a Pogorării Duhului Sfânt sau a Cincizecimii, este atât bucuria împlinirii unei făgăduințe pe care Domnul Însuși a făcut-o Sfinților Săi Apostoli, cât și încredințarea că Dumnezeu, prin dragostea Lui minunată, niciodată nu ne părăsește, oricât de păcătoși am fi: „Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă, ca să fie

cu voi în veac, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște. Nu vă voi lăsa orfani: voi veni la voi” (In.14, 16-18). De aceea, sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt este cea care ne aduce aminte, an de an, că în Dumnezeu „toate făgăduințele sunt da” (II Cor. 1, 20) și că Hristos,

prin Duhul Sfânt, este pururea viu în inimile noastre.

Pentru a ne da seama mai bine de frumusețea și realismul acestor adevăruri să ne gândim la starea pe care au avut-o Sfinții Apostoli înainte și după Pogorârea Duhului Sfânt.

După Înălțarea Domnului cu trupul Său îndumnezeit, plin de slavă și în stare de jertfă, către tronul Preasfinței Treimi, Apostolii chiar dacă aveau „bucurie mare” (Lc. 24, 52), totuși încă nu erau locuiți de curajul mărturisirii lui Hristos Cel înviat. Stăteau „toți într-un loc” (Fapte 2, 1), adică în foisorul de sus în Ierusalim, întru așteptarea Mângâietorului, Care îi „va învăța toate” și le „va aduce aminte toate cele ce le-a spus” Hristos (In. 14, 26).

Abia după venirea Duhului Sfânt, în ziua Cincizecimii, în chip de limbi de foc, Apostolii s-au umplut de prezența lui Hristos Cel înviat Care va fi centrul propovăduirii lor. Hristos, din acest moment, a devenit covârșitor de viu în inimile lor. Era în carnea, în sângele lor și ardea în inima lor, așa cum ardea în inimile ucenicilor Luca și Cleopa, în drumul lor spre Emaus (Lc. 24, 32). De aceea, nimic nu îi mai putea despărți de iubirea lui Hristos cel înviat: „nici necazul, nici strâmtorarea, nici prigoana, nici foametea, nici lipsa de îmbrăcăminte, nici pri-mejdia, nici sabia”, „nici moartea, nici

viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nicio altă făptură” (Rom. 8, 35- 39).

Prin urmare, putem spune fără nicio șovăială că Hristos a devenit pentru ei conținutul vieții lor. Sau, mai precis, El era viața lor, singura realitate de care se simțeau covârșiti și bucurați, atâta vreme cât credința și dragostea lor era Hristos Cel înviat Care era sensul și împlinirea vieții lor. Nu mai trăiau ei, ci Hristos trăia în ei (Gal. 2, 20). Sfântul Apostol Pavel spune că totul e „pagubă față de înălțimea cunoașterii lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru care m-am lipsit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să-L dobândesc” (Filip. 3, 8).

Câtă nevoie avem, în această lumea bulversată din toate punctele de vedere, de acest duh și de această stare dumnezeiască a Apostolilor, de care s-au învrednicit după Pogorârea Duhului Sfânt peste ei! Câteodată ne gândim că acestea sunt niște realități așa de mărețe pentru noi și, în consecință, greu de atins. Însă, dacă am arunca o privire în ograda existenței noastre pământești, am găsi încredințarea că tot ceea ce au trăit Apostolii vom putea trăi și noi, aieva.

Când iubim pe cineva foarte mult, sufletul, inima și mintea noastră, toate sunt pline de dragostea și de bucuria pentru el. Instinctiv și fără niciun

efort, simțim că celălalt trăiește în noi, că tot ceea ce facem se raportează numai la el: fie de ne rugăm, fie respirăm, fie citim, fie mâncăm, fie dormim, fie vorbim, fie gândim, fie ne plimbăm. Toate sunt îmbibate de prezența celui pe care îl iubim, prezența care este ca o lumină pentru noi. Nu putem concepe nicio fisură între noi și cel pe care îl iubim, chiar dacă, în anumite momente, din punct de vedere spațial, este departe de noi.

Acesta este darul iubirii minunate: celălalt să devină viața ta. Iar această realitate nu poate deveni posibilă fără sălășluirea Duhului Sfânt în noi. Duhul Sfânt, Iubirea minunată a lui Dumnezeu, este Cel care ne poate face sufletul ca o candelă aprinsă de credință și bucuria în Hristos Cel înviat. Dacă nu le avem pe acestea, suntem ca niște candelă stinse.

Acesta este darul sărbătorii de astăzi: vindecarea de nesiguranța asupra vieții, prin plinirea făgăduințelor pe care Dumnezeu le face omului, și încredințarea că Duhul Sfânt, prin iubire, credință și prin împlinirea poruncilor, Îl face prezent pe Hristos în viața noastră, spulberând, astfel, singurătatea și egoismul, care deteriorează ființa umană.

Credem și mărturisim cu tărie că omul zilelor noastre, care este din ce în ce mai prins în chingile instabilității și ale însingurării, are nevoie de tră-

irea acestor adevăruri, pentru a deveni el însuși un vas ales al Duhului Sfânt, pentru a deveni o candelă a bucuriei și a iubirii în Hristos cel înviat, aidoma Apostolilor. Ne înșelăm dacă credem că iubirea ne vine din altă parte decât din Dumnezeu. El este izvorul a toată iubirea în lumea aceasta. Și unde se trăiește cel mai frumos această iubire?

Întâi în familiile noastre care ar trebui să devină niște „mici biserici”, după un cuvânt inspirat al Sfântului Ioan Gură de Aur, în care părinții – mama și tata – să fie ca niște „apostoli”, care luminează sufletele copiilor, prin transmiterea credinței ortodoxe în Hristos Cel înviat. Dacă nu avem grijă de sufletelor lor, să nu ne întrebăm de ce viața lor este întuneric și nefericire, atunci când ajung maturi.

Din experiența dumneavoastră de părinți care, la rândul-vă, ați fost copii, știți foarte bine că tot ceea ce sădesc părinții în sufletul și inima noastră de copii, purtăm o viață întreagă. Este zestrea de care nu ne putem și nici nu vrem să ne despartă nimeni și nicio dată, atunci când aceasta înseamnă credința în Hristos și buna cuviință.

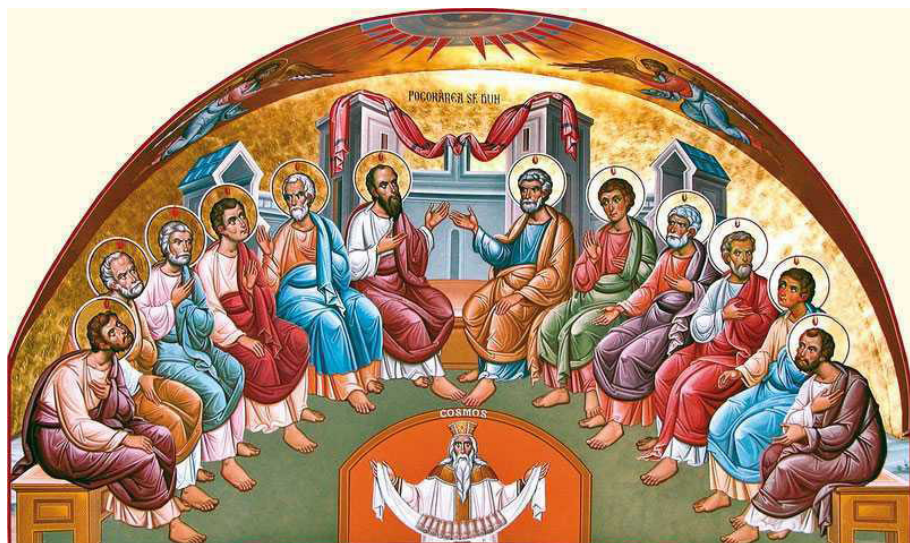
De aceea, părintește și în duh de dragoste, vă îndemnăm să le vorbiți copiilor dumneavoastră despre credință, despre Hristos, despre minunile, învățăturile, cuvintele Lui dumnezeiești și despre viețuirea minunată a Sfinților Bisericii noastre, pentru că

în felul acesta sunteți ca și Apostolii, care, după ce l-au primit pe Duhul Sfânt în ei, au vorbit lumii întregi, fără frică, despre Hristos Cel răstignit și înviat. Și dacă veți face toate acestea, întreaga osteneală de a-i face pe copiii dumneavoastră credincioși va lua chipul luminii și al bucuriei de care cu toții vă veți bucura. Doar în felul acesta familia dumneavoastră va fi ca un rai, în care vor fi prezente dragostea, credința, bucuria și pacea lui Dumnezeu.

Apoi, mai putem trăi iubirea lui Dumnezeu în „familia cea mare” care este Biserica lui Hristos, adică fiecare parohie din care facem parte. Doar aici putem trăi cu toții bucuria credinței, șansa de a ne altoi pe Hristos, prin Spovedanie și prin Sfânta Împărtășanie, care ne ajută și ne învață ce înseamnă să trăim în același duh de

frățietate, ca astfel, „într-un gând să mărturisim” și să iubim. Dacă încă mai sunt familii triste, distruse din cauza divorțurilor, a infidelităților conjugale, copii părăsiți, abandonati și care stau departe de părinții lor, este și responsabilitatea noastră, a „familiei celei mari”, a celor care credem în Hristos și formăm Biserica cea vie, pentru că nu ne rugăm pentru ei, nu îi învăluim cu atenția noastră, nu reușim să le descoperim dragostea frumoasă a lui Dumnezeu, nu semănăm în sufletele lor suferinde mângâierea și năzuința după bucuria de a fi împreună, părinți și copii, și că nu avem conștiința unității tuturor în Dumnezeu.

De aceea, rugați-vă neîncetat pentru orice lacrimă care cade peste obrazul unui copil și care este singur, pentru că părinții lui sunt în străinătate ca să câștige o pâine mai bună; rugați-vă

pentru orice mamă căreia îi arde sufletul de dor după copilul lăsat acasă, în țară, în grija bunicii sau a rudeniilor; rugați-vă ca familia să trăiască în chip deplin bucuria de a fi tot timpul împreună și de a spori în credință și în dragostea lui Dumnezeu; rugați-vă ca să aveți grijă de unitatea familiilor dumneavoastră, așa cum aveți grijă ca trupurile dumneavoastră să nu sufere nicio vătămare; rugați-vă ca Dumnezeu și credința în El, care prin botez au intrat în viața fiecărui copil, să rămână acolo pentru totdeauna; și nu în ultimul rând, rugați-vă ca familia să rămână familie, adică mamă, tată și copii, în România și în Europa.

Iubiți frați și surori întru Domnul,

Așa cum deja a devenit o tradiție bună și de împreună-ajutorare, în această zi de sărbătoare și de întemeiere a Bisericii organizăm o colecție pentru susținerea tuturor proiectelor pastorale, misionare și sociale ale Mitropoliei noastre. De aceea, vă îndemnăm cu toată dragostea, ca fiecare, cum vă lasă inima, să sprijiniți prin obolul dumneavoastră lucrarea misionară a parohiilor, mănăstirilor și a eparhiilor noastre din Mitropolia Europei Occidentale și Meridionale, pentru ca, în felul acesta, după cum ne spune Sfântul Apostol Pavel, „să putem să aducem mângâiere și noi

celor care se află în tot necazul” (II Cor. 1, 4).

Să-I mulțumim Domnului pentru toate binefacerile Sale revărsate peste noi și vă îndemnăm cu cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „fraților, bucurați-vă! Desăvârșiți-vă, aduceți-vă mângâiere, fiți uniți în cuget, trăiți în pace, și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi. Îmbrățișați-vă unii pe alții cu sărutare sfântă. Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți” (II Cor. 13, 11-13).

Ai voștri ierarhi și păstori și de tot binele cel spre mântuire doritori,

† Mitropolitul IOSIF

al Mitropoliei Ortodoxe Române a Europei Occidentale și Meridionale

† Episcopul SILUAN al Episcopiei Ortodoxe Române a Italiei

† Episcopul TIMOTEI al Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei

† Episcopul Vicar MARC Nemeșanul al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Europei Occidentale

† Arhiepiscopul Vicar IGNATIE Mureșeanul al Episcopiei Ortodoxe Române a Spaniei și Portugaliei

Pogorârea Duhului Sfânt, împlinirea făgăduințelor

În cartea Faptele Apostolilor, în capitolul doi, Sfântul Evanghelist Luca ne relatează evenimentul Pogorârii Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli la Cincizecime, adică la cincizeci de zile după Înviere. Aceasta este ziua în care se împlinesc promisiunile Mântuitorului. În cuvântarea de despărțire pe care le-o adresează înainte de a-i lăsa singuri, Mântuitorul Hristos amintește de patru ori că le va trimite un Mângâietor, care să-i întărească în necazuri și să desăvârșească astfel lucrarea mântuitoare pe pământ.

În prima făgăduință (Ioan 14,16-17), El le spune ca acest Mângâietor, Duh al adevărului, va rămâne cu ei în veac.

Într-a doua (Ioan 14, 26), El îi anunță că Duhul Sfânt îi va învăța toate și le va aduce aminte de toate cuvintele Sale.

În a treia făgăduință, adaugă: „Iar când va veni Mângâietorul pe care îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul adevărului, care de la Tatăl purcede, acela va marturisi pentru Mine” (Ioan 14, 26).

În ultima făgăduință spune: „Ci adevărat vă spun: Mai de folos vă este

să Mă duc, că de nu Mă voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, iar de Mă voi duce îl voi trimite la voi. Și venind acela va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată; de păcat, pentru că nu cred în Mine; de dreptate, pentru că la Tatăl Meu Mă duc și nu Mă veți mai vedea; și de judecată, pentru că Stăpânitorul lumii acesteia a fost judecat. Încă multe am a vă spune, dar nu le puteți purta acum; iar când va veni Acela, Duhul adevărului, vă va calauzi la tot adevărul, căci nu vă vorbi de la Sine, ci câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti. Toate câte are Tatăl ale Mele sunt. De aceea am zis, că din al Meu va lua și vă va vesti” (Ioan 16, 7-15).

Observăm așadar din prima făgăduință că prezența Sfântului Duh în lume nu va fi de scurtă durată, cum a fost prezența Mântuitorului Hristos, ci va ține până la sfârșitul veacurilor.

Aceasta îl va face pe Sfântul Serafim de Sarov să afirme că scopul vieții creștine este la urma urmei „dobândirea Duhului“, altfel spus: experiența Duhului. Și unde să ne împărtășim de experiența Duhului dacă nu într-una, sfântă, sobornicească și apostolică Biserică?

Biserica se naște în ziua de Rusalii tocmai prin lucrarea Duhului Sfânt: Sfinții Apostoli, oameni simpli, au început să vorbească limbi străine, necunoscute lor până atunci, să bo-

teze, să săvârșească minuni. Frica din sufletele lor s-a transformat în curaj și tristețea despărțirii de Domnul în bucurie. Puterea cu care au început să propovăduiască Evanghelia izvorăște de acum nu numai dintr-un simplu entuziasm, ci dintr-o autentică încredințare.

În opera de mântuire a lumii, colaborează așadar și Tatăl, și Fiul, și Sfântul Duh, fiecare cu rolul și la timpul Său: Tatăl promite și pregătește, Fiul începe și realizează, iar Sfântul Duh continuă și desăvârșește mântuirea noastră, într-o deplină unitate de lucrare.

De aceea Mântuitorul afirmă că Sfântul Duh va slăvi pe Fiul, așa cum Fiul slăvește pe Tatăl și cum Tatăl se proslăvește prin Fiul.

„Împărate ceresc Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindenea ești și toate le împlinești, vino și să-

lășluiește întru noi, curățește de toată întinarea și mântuiește Bunule sufletele noastre“.

Domnul cu noi!

Părintele Dan

Despre Părintele Adrian Fagețeanu

L-am cunoscut pe părintele Adrian la începutul anilor 90. O întâmplare a făcut să aud despre un preot mic de statură, dar mare în duh, care spovedea dimineața devreme la mânăstirea Antim din București.

M-am dus și eu la spovedanie. Pentru a mă spovedi m-am trezit devreme și am luat primul metrou, la ora 5 dimineața. Părintele Adrian făcea

zilnic molitfa la ora 5.15. După aceea spovedea până la ora 8, când începea oficierea Sfintei Liturghii.

Au fost multe zile când erau mulți oameni la spovedit. Dacă nu reușea să-i spovedească pe toți cei care au fost la molitfă până când începea Sfânta Liturghie, atunci spovedea părintele Adrian și după slujbă, până când se spovedeau toți care aveau molitfa. Bineînțeles că Părintele nu mânca înainte de Sfânta Liturghie, pentru ca să se împărtășească. Deci nu puține erau zilele când părintele nu mânca și nu bea nimic până după amiază.

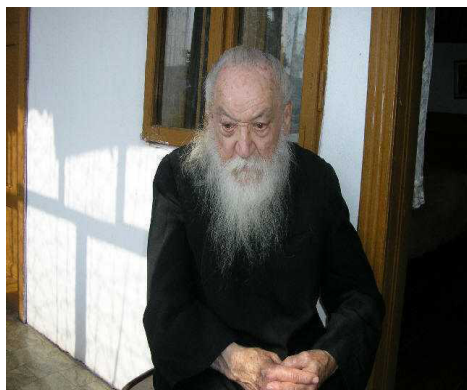
După părerea mea, părintele Adrian a fost un om cu o voință foarte puternică. Un preot care a iubit poporul român și credința ortodoxă. Din tăria dânsului de caracter ne-am adăpat și noi, ucenicii părintelui. Acum suntem împrăștiați prin lume sau prin țară. Sunt convinsă că spiritul mănăstirii Antim care ne-a marcat drumul vieții încă ne unește.

Părintele ne-a povestit de mai multe ori drumul dumnealui către monahie. Au fost trei întâmplări pe care părintele le-a vazut ca pe niște minuni pe care Bunul Dumnezeu le-a făcut cu dânsul ca să-i salveze viața. Acestea l-au determinat pe părintele să-și dedice viața credinței.

Părintele Adrian Fagețeanu s-a născut în Nordul Moldovei, satul Deleni, astăzi parte a Ucrainei. La în-

ceputul primului razboi mondial era copil mic. Tatăl lui era preot pe front și mama părintelui a fost nevoită să se refugieze singură cu cei doi copii (sora părintelui și părintele). Era un convoi lung de căruțe care se refugiau în grabă spre centrul țării. Căruțele erau pline cu ce au putut lua oamenii la repezeală și, bineînțeles, cu membrii familiilor lor.

Într-o învălmașeală s-a întâmplat ca părintele să cadă din caruță și ca

roata carului să treacă peste dânsul. Mama părintelui l-a luat de jos, l-a plâns și a crezut că băiatul ei a murit. Consătenii i-au spus că nu are rost să care un copil mort după ea, așa că femeia l-a lăsat la biserica din primul sat, pentru ca diaconul să-l înmormânteze. A fost pus părintele pe masă, în biserică. Diaconul și nevasta i-au pus părintelui o lumânare aprinsă pe piept. La un moment dat, se stinge lumânarea. Diaconul îi spune femeii:

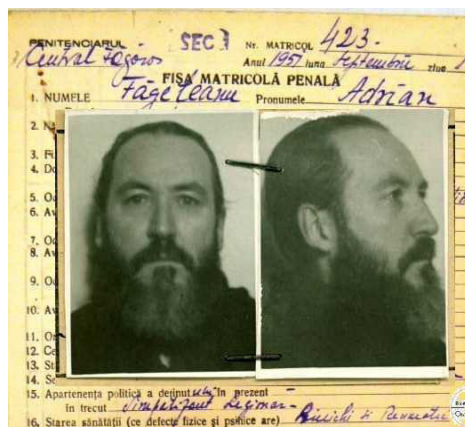
Închide ușa că e curent. S-a stins lumânarea.“ Femeia îi răspunde: „Dar ușa e închisă, măi omule.“ Atunci cei doi îl cercetează pe părintele și își dau seama că dânsul încă trăiește. L-au masat și copilul și-a revenit. Au trimis vorbă mamei părintelui să vină să-l ia, căci copilul traiește. Familia a dat mulțumire lui Dumnezeu pentru minunea întâmplată.

Părintele Adrian a studiat dreptul la Fălticeni. După ce a terminat facultatea, a lucrat la stat, unde a avut o funcție importantă. Era vremea inflației. În interes de serviciu a trebuit să se ducă părintele cu un sac plin de bani la banca de la Iași. A ajuns seara în oraș, când banca era deja închisă. A luat o camera de hotel, a mâncat o bucată de pâine, și-a făcut rugăciunile și s-a dus la culcare. La un moment dat simte că-l scutură cineva. Se trezește din somn și simte miros de fum. Părintele înșfacă sacul cu bani și aleargă jos. Hotelul în care a fost părintele a ars până la temelii. El a reușit să-și salveze viața și să salveze banii care nu erau ai lui. Reputația și slujba i-au fost de asemenea salvate. Părintele a dat mulțumire lui Dumnezeu și Îngerului păzitor care l-a trezit din somn. Aceasta a fost a doua minune din viața dumnealui.

A treia minune s-a întâmplat în al doilea război mondial. Era pe front. Un glonț l-a lovit pe părintele și i-a

trecut prin gură. A fost dus la spital într-o stare foarte gravă. Nimeni nu credea că o să mai trăiască. Totuși părintele a supraviețuit și s-a hotărât ca după război să-și dedice întreaga existență Domnului. Primul drum pe timp de pace l-a purtat pe părintele la Mănăstirea Putna, unde s-a călugărit.

Părintele Adrian a făcut parte din grupul de rugăciune „Rugul Aprins“ de la Antim. L-a cunoscut și apreciat pe părintele Daniil Sandu Tudor, care a locuit mai mulți ani în turnul de la intrarea în Mănăstirea Antim. Datorită convingerilor sale politice și religioase, Părintele a fost de mai multe ori în închisoare.

Acestea sunt numai câteva impresii sumare care au descris personalitatea, puțin cunoscută, a părintelui Adrian. Părintelui nu i-a plăcut publicitatea și nici nu știu dacă i-ar fi plăcut un articol despre dânsul într-o revistă

din diaspora. Părintele Adrian a fost un om foarte modest, care nu a iubit lauda lumii și bunurile materiale.

Dragă Părinte Adrian, să mă ierțați dacă am îndrăznit prea mult cu acest articol. Întâlnirea mea cu dumnea-voastră a fost unul din cadourile de la Bunul Dumnezeu pentru mine. M-ați întărit și m-ați susținut când nu vedem așa de clar „Calea, Adevărul și Viața.” M-ați ajutat să deschid ochii și mi-ați dat încredere și putere să-mi pun în valoare talanții. În același timp sunteți pentru mine legătura cu o parte din istoria României, ca un bunic al generației de antimiști de după revoluție.

Părinte Adrian, vă mulțumesc!

Carmen Indergand Bira, *Luzern*

Viețile Sfinților

Sfinții Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel - 4 iunie

În martirologiul siriac și cel al Fericitului Ieronim din secolele III-IV sunt pomeniți, pe lângă alți 25 de martiri, și patru martiri originari din Răsăritul Europei, numiți: Zotic,

Atal, Camasie și Filip. Acești sfinți mucenici au pătimit pentru Hristos sub împărăția lui Dioclețian și Maximian. Se crede că erau ostași în armata romană, dar, pentru credința lor în Hristos, au fost osândiți la moarte prin tăiere cu sabia.

Nu se știe exact data morții lor, nici locul unde au fost martirizați. Unii cred ca au fost surghiuniți la Gurile Dunării, în nordul Dobrogei de astăzi, unde erau exilați numeroși creștini ai Imperiului Roman, care nu voiau să jertfească idolilor. După tradiție, acești sfinți martiri ostași au fost judecați de autoritățile romane în orașul Noviodunum, tot în Dobrogea.

Prin secolele IV-V, s-a construit în localitatea Niculițel de astăzi, din județul Tulcea, o biserică din piatră cu hramul Sfântul Atanasie cel Mare, care a fost reînnoită în secolul XIII, și în care au fost așezate moaștele acestor sfinți mucenici. Cu voia lui Dumnezeu, în anul 1971, luna septembrie, datorită ploilor abundente, pârâul Niculițel a inundat și a scos la lumină o criptă sub vechea temelie a bisericii din secolul IV, în care se aflau, într-un sicriu comun, moaștele acestor patru sfinți mucenici. Pe peretele interior al criptei scrie în limba greacă: „Martyres tou Hristou”. Iar pe peretele opus scrie numele lor: „Zotikos, Attalos, Kamasis și Filippos”.

Această criptă martirică, recent descoperită, este unică în România și în sud-estul Europei.

Moaștele acestor sfinți martiri au fost așezate în patru racle de lemn și depuse spre închinare în biserica Mănăstirii Cocoș din apropiere, unde se păstrează și astăzi, având zi de prăznuire 4 iunie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

preluare www.doxologia.ro

Troparul Sfinților Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel

Mucenicii Tăi, Doamne, Zotic, Atal, Camasie și Filip, întru nevoințele lor cununile nestrăcaciunii au luat de la Tine, Dumnezeu nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputințioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Rugăciune pentru bunăstarea familiei

Stăpâne, Doamne, Dumnezeu nostru, care întru cele înalte locuiești și spre cele smerite privești, binecuvintează casa noastră și cu puterea Ta, întărește-ne pe noi, robii Tăi (numele), cei ce locuim în ea.

Bine este, Doamne, ca și casa noastră să ne fie ca o doua biserică, în care noi ne închinăm înaintea sfințelor icoane și ne rugăm Ție. Binecuvintează, Doamne, gospodăria noastră și înmulțește în ea toate bunătățile, ca să uităm de grijile și nevoile pământești și să putem lucra mai cu osârdie pentru dobândirea vieții cele veșnice și pentru a ajunge în locașurile Tale cele sfinte.

Îndepărtează de la noi toate cursele vrăjmașului celui pierzător de suflete, trimite pe îngerul Tău cel milostiv, ca să ne păzească și să ne ferească de toată răutatea și să ne povățuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune și spre împlinirea sfințelor porunci.

Că Ție Ți se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea stareților de la Optina pentru pace și liniște sufletească

Doamne, dăruiește-mi să primesc
cu liniște sufletească tot ce-mi va adu-
ce ziua de azi!

Învrednicește-mă să mă dau întru
totul Sfintei voii Tale!

În tot ceasul astăzi, povățuiește-mă
și în toate mă sprijinește!

Oricare vor fi veștile pe care le voi
primi în timpul zilei, învață-mă să le
primesc cu sufletul liniștit și întărit în
credința că peste toate este Sfânta voia
Ta!

În toate faptele și cuvintele mele, Tu
călăuzește-mi gândurile și simțirile!

În toate întâmplările neașteptate,
nu mă lăsa să uit că totul vine de la
Tine!

Învață-mă să fiu deschis și înțelept
cu fiecare dintre mădularele familiei
mele duhovnicești, pe nimeni amă-
rând, pe nimeni întristând!

Doamne, dă-mi putere să port os-
teneala zilei de astăzi și toate întâm-
plările din vremea ei!

Călăuzește-mi voia și învață-mă să
mă rog, să nădăjduiesc, să cred, să iu-
besc, să rabd și să iert!

Amin!

Rețete pentru toți

Colivă

Ingrediente:

- 500 g grâu decorticat sau arpacaș,
- 250 g zahăr,
- 250 g miez de nucă,
- vanilie, coajă rasă de lămâie (op-
tional),
- o cană și jumătate răzătură de
biscuiți sau nucă de cocos
- 1 linguriță rasă cu sare
- cacao, bomboane, pentru ornat
coliva.

Instrucțiuni:

1. Punem grâul / arpacașul spălat
într-o oală mai mare, peste care tur-
năm apa, în proporție 1/4 (la o măsu-
ră de arpacaș, 4 măsuri de apă).

2. Oala se pune la fiert la foc mic,
în așa fel încât să nu fie nevoie să
amestecăm prin ea prea mult. Când
arpacașul e fiert, punem zahărul și
lasăm să mai fiarbă 15 minute, ca să
se lege.

3. După ce s-a legat, luăm vasul
de pe foc și îl lăsăm descoperit, până
ce compoziția s-a răcit. Apoi o ținem
acoperita în frigider până când dorim
să finisăm coliva.

4. Înlăturăm coaja care s-a format,
adăugăm sarea, vanilia, coaja rasă de
lămâie și nucile tăiate fin cu cuțitul
sau râșnite. În continuare, ameste-
căm ușor toate ingredientele, până se
omogenizează.

5. Așezăm compoziția pe un platou curat și o modelăm în așa fel încât să capete o formă frumoasă, netedă. Deasupra cernem răzătura de biscuiți sau nuca de cocos răzuită.

6. Pentru ornat putem folosi un șablon făcut din carton, care să reprezinte o cruce, peste care cernem puțină cacao. De asemenea, putem folosi diverse bomboane, precum: drajeuri, migdale trase în zahăr și altele, după preferința și inspirația fiecăruia.

Coliva este bine s-o pregătim în ajunul zilei în care dorim să o folosim.

Doamne ajută!

Cronica parohiei

Duminică 1 Mai, de Sfintele Paști, în parohia noastră a avut loc o agapă pascală, spre bucuria și comuniunea enoriașilor.

Ora de religie

Următoarea oră de religie va avea loc pe 25 iunie 2016 și va fi structurată pe două grupe de vârstă.

Din Patericul Egiptean

– Despre Dragoste –

Un bătrân s-a bolnăvit la Schit și poftea să mănânce pâine proaspătă. Auzindu-l unul din frații cei nevoitori, a luat cojocul și în el pâini uscate și s-a dus în Egipt. Și schimbând pâinile, a dus bătrânului. Văzându-le ei calde s-au minunat. Bătrânul însă nu voia să guste, zicând că sângele fratelui lui este. Și l-au rugat bătrânii zicând: pentru Domnul mănâncă, să nu se facă jertfa Domnului deșartă! Și fiind rugat, a mâncat.

Zis-a un bătrân oarecare: mai mare dragoste decât aceasta nu este, a-și pune cineva viața pentru fratele său. Iar cel ce aude de la cineva din frați cuvinte de ocară asupra lui și ar putea sa-i zică și el așa, și nu-i zice, ci se silește să-i rabde vitejește și să nu-i răsplătească răul cu rău, unul ca acela își pune sufletul și viața pentru fratele său.

Zis-a un bătrân oarecare: fiilor, eu niciodată, din tineretele mele, n-am vrut să mă folosesc numai pe mine, iar pe fratele meu să-l las nefolosit. Totdeauna m-am silit după puțința mea, ca să-l folosesc pe fratele meu întâi și apoi pe mine, știind că folosul fratelui meu este roada mea.

Cantores Amicitiae

În zilele de 3 și 4 iunie 2016 iubiții noștri prieteni de la corala *Cantores Amicitiae* au sărbătorit la Iași împlinirea a 40 de ani de activitate. Cu acest prilej, ei au oferit concetățenilor ieșeni, în Aula Magna a Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad”, un Concert coral extraordinar: „40 de ani de călătorii pe meridianele globului”, concert ce s-a bucurat de un succes deosebit.

În prima parte au cântat cei care alcătuiesc generația actuală și pe care îi cunoașteți deja și îi apreciați după vizitele făcute la Lucerna în ultimii ani. În partea a doua au urcat pe scenă reprezentanții tuturor celor 40 de generații, 180 de coriști din cei 425 care de-a lungul anilor au trecut prin corala *Cantores Amicitiae*.

Le urăm și noi un călduros *La mulți ani!* și cât mai multe spectacole extraordinare... și, când mai au posibilitatea, să vină să ne mai încânte cu glasurile lor minunate!

Parohia Nașterea Maicii Domnului,

Lucerna

Program Liturgic

Sâmbătă, 18 Iunie

19:30 - Vecernia

Duminică, 19 Iunie

9:30 - Utrenia

10:30 - Sfânta Liturghie
Pogorârea Sfântului Duh

Vineri, 24 Iunie

9:30 - Utrenia

10:30 - Sfânta Liturghie - Nașterea
Sfântului Ioan Botezătorul

Sâmbătă, 25 Iunie

19:30 - Vecernia

Duminică, 26 Iunie

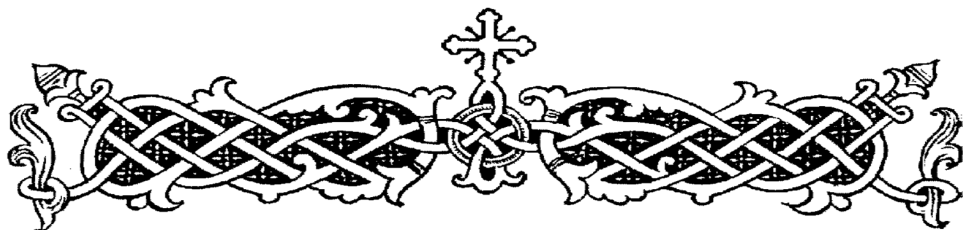
9:30 - Utrenia

10:30 - Sfânta Liturghie

Miercuri, 29 Iunie

9:30 - Utrenia

10:30 - Sfânta Liturghie - Sfinții
Apostoli Petru și Pavel

Parohia ortodoxă „Nașterea Maicii Domnului”

Pr. Dan Moldovan
Tel.: 076 332 82 79

Adresa poștală:
Postfach 14219, 6000 Luzern 14

Locul de rugăciune:
Capela „Steinmattli”
Bodenmattstrasse 2, 6048 Horw, Luzern
(intersecția Bodenmattstrasse cu Grisigenstrasse)
Coordonate GPS: 47.014260, 8.301935

Programul slujbelor:

Sâmbăta
19:30 - Vecernia

Duminica
09:30 - Utrenia
10:15 - Sfânta Liturghie

Programul actualizat al slujbelor pentru sărbătorile din timpul săptămânii
este anunțat la biserică și pe site-ul parohiei:

www.biserica-luzern.ch

<https://www.facebook.com/bisericaortodoxalucerna/>

Așteptăm impresiile dumneavoastră și materialele pe care le doriți publicate în revistă
prin e-mail: biserica.luzern@gmail.com

Dorim să mulțumim pe această cale tuturor celor care sprijină în mod constant Biserica și în mod special parohia noastră. Ajutorul benevol și susținerea dumneavoastră voluntară sunt o contribuție enormă pentru întărirea vieții comunitare la Lucerna precum și pentru continuitatea rugăciunilor comunitare care se săvârșesc. Nu numai noi profităm de aceasta, ci și generațiile care ne vor urma nouă. Este păcat să ne privim atât pe noi înșine cât și pe copiii noștri de un drept elementar: acela de a cunoaște și trăi autentic credința și spiritualitatea propriului neam. Să binecuvinteze Dumnezeu toată jertfa făcută cu dragoste!

Ajutorul dumneavoastră pentru susținerea parohiei:

Rum. Orth. Kirchgemeinde
Zentralschweiz
Postfach 14219
6000 Luzern 14

IBAN: CH51 0077 8010 0658 2950 4